Hráč - Smolaři

```
         D                           A7                D
1. Když sám si někdy vyjdu ven, tak harmoniku v rukou mám,
                              A7                            D D7
   já noty nikdy neviděl, jen houslový klíč v pěti řádcích znám,
         G                         D
   tím klíčem dveře k trylkům sobě vodemykám
      A7                      D     D7
   a říkám si: tak neboj se a vejdi dál,
    G                           D
   neměj strach, že někdo by se ti tady smál,
        A7                         D
   tak do ruky vem foukačku a hraj nám.
2. Já tuhle jednou vlakem jel, že bylo plno, vagón se jen třás',
   já hned harmoniku z kapsy ven a čísi zvuky z ní se začly krást,
   tu někdo zatáh' za brzdu, jak se to mohle stát,
   já opustil jsem rychle vagón, po náspu jsem pad',
   než jsem se probral z údivu, vlak v pohybu už byl,
   jen lidi z voken volali: tam hraj dál!
       G                            D
R: Až dohraješ, pak světem v let se dej jako pták,
       A7                            D        D7
   ať dohoníš vlak, co jsi z něj jak cukrář vypad',
       G                         D
   až naskočíš, tak foukačku dej, odkud jsi ji vzal
     A7                      D
   a ať tě nenapadne, abys hrál dál.
3. Vlak je pryč, já sedím tu, po každý ruce jednu kolej mám,
   proč dneska nejde lidem hrát, teď potichoučku sám sebe se ptám,
   já záhy nato zahrál jsem, živej jsem vyváz',
   když hrůzou padající strom mně málem zlomil vaz,
   já zahodil jsem nástroj ten, teď mám už jinej sen,
   [: jdu světem a pro sebe si broukám. :]
```